

סוד כמוס על חמור ועל סוס

1. נועם אלימלך וישלח

וזהו ויהי לי שור וחמור דהיינו שבא לי המדרגה הזאת ממילא שנתן לי השם יתברך. דשור הוא לשון הסתכלות וראיה דאחר שהצדיק מזכך גופו לגמרי אז נותן לו השם יתברך שרואה ומסתכל תמיד בשמו הגדול והשם הויה ברוך הוא הולך לפניו תמיד וזהו ויהי לי שור דהיינו מדרגה עליונה הנ"ל היה לי ממילא בחסד האל יתברך שמו. וחמור רמז שגם גוף החומר נזדכך היטב.

2. הקדמות הרמב"ם - הקדמות הרמב"ם לפרק חלק

... כל התורה הזאת הנתונה ע"י משה רבינו ע"ה שהיא כולה מפי הגבורה... ואין הפרש בין ובני חס כוש ומצרים ושם אשתו מהטבאל ותמנע היתה פלגש ובין אנכי ה' אלהיך ושמע ישראל, כי הכל מפי הגבורה והכל תורת ה' תמימה טהורה וקדושה אמת.

3. רמב"ן על בראשית פרק א פסוק א

עוד יש בידינו קבלה של אמת כי כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה שהתיבות מתחלקות לשמות בענין אחד כאילו תחשוב על דרך משל כי פסוק בראשית יתחלק לתיבות אחרות כגון בראש יתברא אלהים וכל התורה כן מלבד צירופיהן וגימטריותיהן של שמות וכבר כתב רבינו שלמה בפירושו בתלמוד ענין השם הגדול של ע"ב באיזה ענין הוא בשלשה פסוקי ויסע ויבא ויט ומפני זה ספר תורה שטעה בו באות אחת במלא או בחסר פסול.

4. ספר מורה נבוכים - חלק א פתיחה

"והנה סלם מצב ארצה וגו'"; כי אמרו, 'סלם' יורה על ענין אחד, ואמרו, 'מצב ארצה' יורה על ענין שני, ואמרו, 'וראשו מגיע השמימה' יורה על ענין שלישי, ואמרו, 'והנה מלאכי אלהים' יורה על ענין רביעי, ואמרו, 'עלים' יורה על ענין חמישי, ואמרו, 'ויורדים' יורה על ענין ששי, ואמרו 'והנה יי נצב עליו' יורה על ענין שביעי - הנה כל מלה שבאה בזה המשל היא לענין מוסיף בכלל הנמשל.

5. ספר תהילים פרק לב

(ט) אל תקיף פסוס כפךד אין תבין ...

6. רמב"ם יד החזקה - הלכות יסודי התורה פרק א

(ט) אם כן מהו זה שכתוב בתורה ותחת רגליו כתובים באצבע אלהים יד ה' עיני ה' אזני ה' וכיוצא בדברים האלו הכל לפי דעתן של בני אדם הוא שאינן מכירין אלא הנופות הגופות ודברה תורה כלשון בני אדם והכל כנויים הן שנאמר אם שנותי ברק חרבי וכי חרב יש לו ובחרב הוא הורג אלא משל והכל משל. ראה לדבר שנביא אחד אומר שראה הקב"ה לבושיה כתלג חיור ואחד ראהו חמוץ בגדים מבצרה משה רבינו עצמו ראהו על היס כגבור עושה מלחמה ובסיני כשליח צבור עטוף לומר שאין לו דמות וצורה אלא הכל במראה הנבואה ובמחזה ואמתת הדבר אין דעתו של אדם מבין ולא יכולה להשיגו ולחקרו וזה שאמר הכתוב החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא:

א6. אנציקלופדיה תלמודית כרך א טור תרעח

במקום שמסתבר מצד הלשון שהמקרא הוא לא כפשוטו, הדרשה מוציאתו מפשוטו.

7. ספר תפארת ישראל - פרק יג

כל מלין דאורייתא מלין עלאין ורזין עילאין, תא חזי עלמא עלאה ועלמא תתאה בחד מתקלא אתקלו ישראל לתתא מלאכי עלאי לעילא, מלאכי עלאי כתיב בהו עושה מלאכיו רוחות (האי באתר עלאה) בשעתא דנחתין לתתא (אף על גב דנחתין) מתלבשי בבושא דהאי עלמא ואי לא מתלבשי בבושא כגוונא דהאי עלמא לא יכלין למיקם בהאי עלמא ולא סביל לון עלמא, ואי במלאכי כך אורייתא דברא להו וברא עלמין כלהו וקיימין בגינה על אחת כמה וכמה כיון דנחתת להאי עלמא אי לאו דמתלבשא בהני לבושין דהאי עלמא לא יכל עלמא למסבל, ועל דא האי ספור דאורייתא לבושא דאורייתא איהו מאן דחשיב דהאי לבושא איהו אורייתא ממש ולא מלה אחרא תיפח רוחיה ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי בגין כך אמר דוד גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך ...